

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani, 1. julija.

Veliko veselje je bilo lani nadvladalo po vsej Srbiji, ko se je zvedelo, da je odstopil kralj Milan. Že tedaj je pa jasno bilo, da kralj ni odstopil tako prostovoljno, kakor se je govorilo, marveč so ga prisilile okolišine, ker sicer se je bilo bati, da prestol ne bode zgubljen le zanj, ampak tudi za vso rodbino Obrenovićev. Po vsej Srbiji je bila zavladala velika nevolja, katere ni potolažila niti nova jako svobodna ustava. Kralj je spoznal, da ustava njemu ni prav nič utrdila stališča, temveč mu ga še omajala, ker se ne bode mogel tako lahko posluževati sile.

Marsikatera znamenja so pa brž po odstopu kazala, da Milan goji željo, da se kedaj še povrne na prestol. Precej časa je ostal v Srbiji, porabil vsako priliko, da se je pokazal narodu. Seveda nazadnje je pa videl, da se narodu ne bode mogel

priljubiti, in ostavil je Srbijo. Potoval je po tujem, vedno je pa skrbel, da se je v Srbiji govorilo o njem. Tako se je raztrosila vest, da hoče stopiti v samostan, da potem postane metropolit srbski. Take vesti so imele le namen skrbeti, da narod njega popolnoma ne pozabi.

Razkralj je posebno pridno gojil zveze s častniki, ki iz gmotnih nagibov neso bili popolnoma zadovoljni z radikalno vlado. Več visocih častnikov vračajočih se od francoskih manevrov ga je pohodilo v Parizu. Milan jih je kaj dobro pogostil. Kaj so se gospodje pogovarjali, ne vemo, toda to je gotovo, da vlada v Belemgradu ni bila tega pohoda posebno vesela. Častniki so se izgovarjali, da se je spodobilo, da so pohodili prvega generala srbske vojske in svojega nekdanjega gospodarja. Verojetneje je pa, da so jih vodili vsi drugi nameni. Pa tudi sedaj, ko se je Milan povrnil v Beligrad, jako marljivo občuje s častniki, tako da se že vlada spodtika nad tem.

Častniki neso zadovoljni z radikalc, ker so jim odtegnili neke priklade in hočejo polagoma odpraviti vso stalno vojsko in jo nadomestiti z milico. To seveda častnikom ne ugaja, ker bi škodilo pri avansovanju. Svojo nevoljo so nekateri pokazali tako jasno, da se je vladi potrebno zdelo, poslati jih v pokoj. Ta nevolja častnikov je pa Milanu le voda na njegov mlin. Sedaj si najbrž že domišlja, da bode s pomočjo vojske dobil zopet oblast v roko.

Ker pa s samo vojaško surovo silo ne gre, skuša osnovati si svojo stranko v deželi. Prizadeva si zjediniti liberalce in naprednjake. Pri volitvah bi ti dve stranki utegnili pridobiti precejšnjih uspehov, ker narod za sedanjó vladno stranko ni več tako naidušen, kakor je bil sprva.

Ne dá se oporekati, da so si radikalc pridobili za zboljšanje financ in narodnega gospodarstva velike zasluge, a vender neso opravičili vseh nad, ki jih je narod stavil vanje. Dokler so bili v opoziciji, obetali so, da bodo odpravili vso stalno vojsko in vse davke. Seveda vseh taci obljub pa nakrat spolniti ne morejo, posebno ker je bil državni voz močno zavožen. Srbija ima zavezanosti proti inozemskim upnikom, katerih se otresti ne more.

Stalne vojske pa tudi ni lahko odpraviti v sedanjem kritičnem času. Srbija ima izvršiti še važno nalogo na Balkanu, za kar je pa treba močne vojske. Za narodno brambo je milica dobra, za ofenzivo pa ne. Ker se Srbija mora nekoliko razširiti po Balkanu, zato stalne vojske popolnoma opustiti ne more. Zato pa radikalc vseh svojih obljub izpolniti ne morejo in se narod po nekod od njih odvrtači začinja, če tudi ne v toliki meri, kakor žele vladni nasprotniki.

Kralj Milan začel je sedaj boj z vlado. To je posebno izpovedal pri banketu, kateri so mu priredili profesorji velike šole. Odgovarjajoč nagovoru predsednikovemu je naglašal, da je on bil vedno nasprotnik radikalcev. Ker so radikalc ustavnim potom prišli na krmilo, se je on odpovedal. Pokazalo se je, da so tedanje bojzani bile opravičene, kajti sedaj je Srbija v kritičnem in mučnem položaji, kateri so zakrivile malenkostne, malovredne demonstracije. On prevzame odgovornost za vse, kar se je zgodilo pod njegovo vlado, če tudi so njegovo vladanje obsojali in kritikovali. Odgovornosti pa ne prevzame za to, kar se je zgodilo po odstopu njegovem. Nadeja se pa, da se bode politična sapa, ki sedaj vleče po Srbiji, kmalu obrabila, kakor se obrabijo kmalu vse politične sape v demokratičnih državah. Kar se tiče politične sape, ki sedaj vleče v Srbiji, je kralj jednacega mnenja z duhovitim francoskim rodoljubom in državnikom Julesom Ferryjem, da bode hitro minola, kakor se je pojavila. Politično mišljenje se le tedaj ohrani, če se opira na zreli preudarek, vestnost in spolnjevanje dolžnostij. Pri sedanjem mišljenji v Srbiji kralj ne more biti popularen, če tudi ve, kako se popularnost pridobi. Napadi, katere on slednji dan čita v časopisih, zlasti one, ki ga dolže, da se s svojim delovanjem hoče prikupiti tujim vladam, so le nesramna obrekovanja in sumničenja. Znal bode varovati svojo dolžnost kot državljani in kraljev oče in bode znal braniti pravice svoje. Koncem izrekel je kralj željo, da bi sinovi bili srečnejši, nego so bili očetje.

Ta govor so navzočni profesorji, ki so vsi naprednjaki ali liberalci, z naidušenjem pozdravili. Omeniti je, da je pri banketu bilo še več pro-

LISTEK.

Š e r v ú d.

(Iz zapiskov generalnega majorja B—P. Iz ruskega preložil —o.)

(Dalje.)

„Kmalu sem prejel od grofa povelje in sem s potnim listom in plačano vožnjo popeljal se s kurirjem v treh dneh brez odmora do njega, ter naravnost s ceste takoj bil v kabinetu grofa, v Gruzini. Ko ustopim, mi pravi s poveljnim glasom:

„Ti si ovadil, da obstoji neka tajna zarota proti vladi in carskej rodbini. Razumeš li, kako važnega dela si se lotil, in veš li, da po zakonu prvi knut dobi ovaduh, ako ne dokaže svoje ovadbe? Zapomni si to! No, zdaj govori, kje in kako si ti zasledil to tajno društvo, iz kakih oseb obstoji ono in kake imaš dokaze?“

„Vaša svetlost“, mu odgovorim, „zasledil sem to društvo v Kijevski guberniji, slučajno. Ono je razširjeno po vsej Rusiji in jaz morem s fakti dokazati resničnost svojih besed. Samo dovolite, da dostavim Vašej svetlosti, da jih ne smem nikomur razodeti, kakor samemu gosudarju carju.“

„Kako!“ zaupije Arakčev, „ti je mar neznano, da jaz uživam posebno zaupanje gosudarjevo? da so vse gosudarske tajnosti meni odkrite? Ti moraš meni vse povedati, da poročim gosudarju carju.“

„Grozen izraz lica in glasu Arakčeva me je pretresel. Znana mi je bila neomejena oblast tega ljubljena in njegov zlobni značaj. Mislim sem si tedaj, ako mu vse razodenem, ostal bi na cedilu in bi ne vlekkel nikake koristi iz svojega postopanja. Če tudi poginem! Zatorej si vzamem pogum in ponovim prejšnji odgovor.“

„Stegnem se še bolj ravno pred njegovo svetlostjo in pravim da, ker tajna zarota zadeva pravo za pravo osebo njegovega velečastva, sem zavezan razodeti jo samo osebno gosudarju, dasiravno popolnoma dobro vem, da njegova svetlost uživa neomejeno zaupanje carjevo, zavzema mesto prvega dostojanstvenika v državi.“

„Arakčev me zlobno pogleda in reče: „Dobro! bom videl, kaj boš ti tam govoril. Stopaj, hitro pokosi in bodi pripravljen.“ — Potem mi migne z glavo, jaz se zasučem na levo in grem iz kabineta kakor iz pekla. Lakaj me popelje v zasebno sobo, kjer je že obed bil pripravljen, kterelega sem se lotil z izvrstno slastjo vzbujeno po tridnevni vožnji in po izpraševanju v kabinetu.“

Še nisem dokončal poslednje jedi, že ustopi „feldjäger“ in pove, da se je grof peljal v Petrograd, kamor se moramo tudi mi nemudoma odpraviti s kurirsko trojko že stoječo pred vežo. Proti večeru tega dne pripeljal sem se v spremstvu „feldjägerja“ v Petrograd, naravnost k domu grofa Arakčeva, kjer sem čakal daljših povelj.“

„Hodim gori in doli po odkazani mi sobi in začnem presojsati položaj svoj. Jaz, neznatni podčastnik, moram pred lice mogočnega monarha in razkriti mu strašno tajnost. In ako je ne dokažem, kaj me čaka? — Bič po zakonu in večno maščevanje od strani onih, katere ovadim. Videl sem jasno, da sem se podal v neizmeren položaj; misli so se drville po razpaleni glavi moji, vročina in mrzav preletavala sta do kosti moje telo. . . . Preteklo je nekoliko ur v teh mukah. Konečno, pozno po noči pride k meni adjutant grofa Arakčeva, in mi naznani, da naj grem z njim v dvorec. Pri teh besedah zatrepalo mi je srce, nastala je tema pred očmi in, kakor avtomat šel sem z adjutantom. Sedla sva v kočijo in poleteli smo k dvorcu.“

„Sčeveva po stopnicah in prekorakajoča nekoliko sob, ne srečava nikogar. Tiho je bilo, samo ropot najinih škorenj se je slišal. Pred kabinetom gosudarjevim veli nama tu sedeči „kamerdiener“ z

fesorjev vojaške akademije. Iz Milanovega govora je vlada zvedela, da se jej napoveduje hud boj in sklenila je tudi sama takoj z vso odločnostjo postopati. Rektorja velike šole, ki je predsedoval banketu, poslala je takoj v pokoj, drugi profesorji pa imajo pričakovati še hudih ukorov.

To odločnost vlade moramo odobravati, da se uporni duh preveč mej častniki in uradniki ne razširi. Če bi vlada mirno gledala, bi jej nasprotnik utegnil spodkopati tla. Mej uradniki je še mnogo elementov, ki žele povrata naprednjaške vlade, katera je gledala le na uradnike in na vojsko, za narod se pa brigala ni. Sedanja vlada pa gleda v prvi vrsti na produktivne stanovce, in je naravno, da pri uradnikih ni tako priljubljena. Uradniki imajo tudi upliv na volitve, če tudi ne tolikšnega, kakor so ga imeli pod prejšnjo vlado. Boj, kateri ima vlada biti z Milanom, bode hud. Bivšega kralja bode tudi podpiralo inozemstvo na razne načine. Vlada se ga pa tudi ne more lahko znebiti, ker ima po ustavi, kot kraljev oče velike pravice. Ni ga lahko poslati čez mejo. Milan bode tudi vse vladne udarce skušal paralizirati. Tako bode baje upokojenega rektorja naredil za kraljevega odgojitelja, da mož zaradi udanosti k njemu ne bode na škodi. Ker se pa narod še spominja, kake udarce mu je vsekalo Milanovo vladanje, vendar bivši kralj nema dosti upanja, da bi dosegel svoj namen. Po ustavnem potu to že ne bode šlo, k večjemu z državnim prevratom, kar bi pa utegnulo zanj biti najnevarneje in se zato najbrž tako daleč upal ne bode.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. julija.

Volitve na Moravskem.

Da ni propal dvorni svetnik dr. vitez Meznik, bi Staročehi z volilnim izidom na Moravskem bili še precej zadovoljni. Voljenih je res šest mož, kateri najbrž ne bodo hodili s Staročehi, a tri izmed teh Svozila, Rozkošnega in Zapletala bili so tudi Staročehi postavili za kandidate. Staročehski listi pa tudi stvari tako zasukavajo, da propad dr. viteza Meznika ni poraz staročeske stranke, temveč poraz vlade. Vlada se premočno ozira na moravske Čehce, zato je pa pri deželnozborskih volitvah propal mož, ki je najodločnejše zagovarjal vlado.

Češkonemška sprava.

Dunajski „Vaterland“ misli, da mora vlada biti preverjena, da bode deželni zbor češki vsprejel vse predloge, ki se tičejo sprave. Drugače bi ne bila predložila sankcij zakona o razdelitvi deželnega šolskega sveta, ker po Dunajskih dogovorih se morajo vse predloge, ki se tičejo uprave, zmagovati za celoto. „Vaterland“ ima zveze z vladnimi krogi in najbrž dobro pozna vladno mnenje. Najbrž bode vlada pri bodočem zasedanju izvajala iz tega, da je jedna predloga postala zakon, da je deželni zbor moralno prisiljen, vsprejeti vse predloge. Iz tega je pač razvidno, kako prav so imeli Mladočehi zahtevajoč, da se vse predloge hkratu predlože sankciji. Če bi se bil njih predlog vsprejel, bi bil deželni zbor nekoliko svobodnejše postopal, tako se bode pa poskušalo nanj pritiskati. Gotovo pa še sedaj ni, bo li deželni zbor vsprejel vse predloge.

migljajem z glavo, ustaviti se, potem pa ustopi naznanit njegovemu velečastvu. Ta trenutek hotelo mi je srce skočiti iz prs, oči so se uprle v duri kabineta. Končno se duri odpro. „Kamerdiener“ dá znamenje z roko, da naj ustopim, adjutant pošepeta: „stopajte!“ in jaz ustopim.“

Gosudar je stal pri kaminu, nanj s komolcem naslonjen in razgovarjal se z grofom Arakčejevim. Ko se oglasim, obrne glavo k meni in vpraša:

„Ti si zasledil tajno zaroto? Meni je grof o tem poročil.“ —

„Točno tako, Vaše velečastvo“, odgovorim jaz.

„Kakšne imaš dokaze, vpraša zopet gosudar, z ostrim pogledom vedno vprtim v mene.

Zdaj odpnem gumb vojne suknje, potegnem iz stranskega žepa zapisnik zarotnikov in ga podam gosudarju, rekoč: Tu je zapisnik oseb tajnega društva, Vaše velečastvo. Prejel sem ga iz rok njihovega sodruštvenika, artilerije poročnika Vadkovskega. —

Gosudar hitro pregledavši zapisnik, z izrazom vznemirjenja na obrazu, poda ga Arakčejevu, in obrnivši se k meni nadaljuje:

„Po katerih potih si ti zasledil to tajnost?“

Jaz sem vse podrobno razložil, kar vam je že zdaj znano. Gosudar me je poslušal z velikim zanimanjem, in pogledal zdaj mene, zdaj grofa.

(Dalje prih.)

Za nekatere bode treba dvetretjinske večine, to bodo pa težko dobili.

Vnanje države.

Bolgarska nota.

Nekateri listi hoté vedeti, da so Anglija, Avstrija in Italija storile skupen korak v podporo bolgarske note. Ta vest se nam ne dozdeva verjetna. Omenjene države najbrž same prav ne želé, da bi Turčija priznala kneza bolgarskega, ker bi potem se še le pokazalo pravo nasprotje mej Rusijo in omenjenimi evropskimi državami. Bolgarom bi pa tudi nič ne koristilo to priznanje, ker bi potem gotovo ugovarjale Rusija in Francija, morda pa tudi Nemčija, katera v bolgarski politiki ni nikdar hotela odločno nasprotovati Rusiji.

Major Panica

imel je 39 let, a videti je bil mnogo mlajši. Bil je sorodnik odličnih bolgarskih rodbin. Celo z ministerskim predsednikom je bil v daljšem sorodstvu. Panica je bil jako izobražen mož. Sprva je odvetnikoval, potem je pa stopil v vojsko. Odlikoval se je v vojni s Srbijo. Od vojakov zahteval je strogo disciplino. Ko se je sklenilo premirje s Srbi, je bil načelnik dijaški legiji. Mnogi dijak bi se tedaj bili radi razšli, a Panica se je ustavljal razpuščenju legije, češ, da se bode morda vojna nadaljevala. Dijaki poslali so deputacijo k njemu, da bi dovolil v razpuščenje njih legije. Panica je pa, kakor se pripoveduje, ustrelil vodjo deputacije zaradi nepokorščine. Prijatelj Rusije pokojnik ni bil, pač pa veren privrženec Batenberžanov. S Koburžanovo vlado se nikdar sprijazniti ni mogel.

Srbija in Rusija.

V ruskem finančnem ministerstvu izdeluje posebna komisija načrt trgovske pogodbe s Srbijo. Ko bode gotova, začne se pogajanja ob urejenju konzulatskega vprašanja mej Srbijo in Rusijo. Srbija je konzulske razmere že uredila z Avstrijo, Bolgarijo, Italijo, Nemčijo, Francijo, Holandijo in z Združenimi državami, z Rusijo pa še ne. Ko skleneta Srbija in Rusija konzulatsko pogodbo, osnovala bode Rusija takoj več konzulatov v Srbiji, Srbija pa več konzulatov ob Črnem morju. V Peterburgu uplivni krogi želé, da se oživi trgovina s Srbijo.

Anglija.

Salisburyjevo stališče ni posebno trdno. Vladni pristaši vedno manj pohajajo parlamentarne seje, tako da ima vlada jedva 30 glasov večine. Pri vprašanju o porabi davka na pivo je vlada celo ostala v manjšini. Pa tudi v drugih zadevah se vladi stavijo vedno večje zadrege. Unijonistični liberalci Caine je izstopil iz vladnega tabora in odložil mandat. Kandidovati hoče sedaj kot nezavisen liberalci. Vlada se boji, da jej bode še več unijonističnih liberalcev obrnilo hrbet. Gladstone je baje že preverjen, da se zanj približuje čas. Ze dolgo let ni kosil v parlamentem poslopji in zgodaj odhajal domov. Sedaj pa osemdesetletni gospod zopet kosi v parlamentem poslopji, pije ondu čaj, in se slednji večer dolgo razgovarja s svojimi privrženci.

Kolonijalna politika.

Neki francoski list priporoča, da bi se evropske države skušale mej seboj sporazumeti. O vseh prepornih vprašanjih naj bi se evropske vlasti sporazumele tako, da bi se odškodovale z afriškim ozemljem. Afrika še sedaj ni nikogar lastnina in jo lahko evropske države razdelé mej seboj. Nekateri pokrajine njene so jako rodovitne in lahko postanejo žitnice evropske. Sporazumljenje mej evropskimi državami, misli francoski list, bi bilo tem lažje, ker vsi narodi evropski pripadajo jednemu in istemu plemenu. Narodi se v resnici tudi ne sovražijo mej seboj in je vse sovraštvo le umetno vzgojeno. Nemški Arijci so najbližji sorodniki francoskih Arijev. Francoski kmet je popolnoma podoban nemškemu. Narodni koment je bil dal Schillerju naslov državljana. — Nam se pač dozdeva, da so nasprotja mej evropskimi državami prevelika, da bi se dala kar tako poravnati. Tudi marsikatera evropska država ne bode marala odreči se interesom svojim v Evropi za kako odškodnino v Afriki. Francozi so pridobili zadnji desetletji obširne kolonije, a vendar nebejo zaradi tega popustiti misli, da kdaj zopet pribore Alzacijo in Loreno. Da celo mož, ki je zasnoval kolonijalno politiko v večjem obsegu, zgubil je pri narodu tako zaupanje, da pri zadnjih občnih volitvah za zbornico ni mogel dobiti nobenega mandata. Dolžili so ga, da je na željo Bismarckovo Francoze zamotal v Tonking, da bi oslabil njih moč v Evropi. Tako bi se tudi druge države ne zadovoljile s kosi v Afriki.

Dopisi.

Iz Celovca 29. junija. [Izv. dopis.] Naš nemško-liberalni list „Freie Stimmen“ spravil se je v zadnjem času nad naše zaslužne in delavne narodnjake ter jih skuša nekako napadati in smešiti; sreča pa je, da nobenemu teh ne more priti do kože in da se ga nihče ne boji. Samo ob sebi se ume, da mu je naše slovensko politično društvo in njegovo delovanje trn v peti, in urednik pisal bi rad večkrat kaj o njem in njegovih mnogoštevilnih shodih, da mu ne manjka poročevalcev. Pri vsem

tem, da mogočni (!) g. Dobernik v svojem listu vedno berači, naj se mu pošiljajo zanesljiva poročila o volilnem gibanju Slovencev, ne dobaja mu ničesar. Dopisniki po slovenskih pokrajinah postali so mu bele vrane, zato se si mora pomagati s tem, da kraje poročila o naših shodih iz „Slovenskega Naroda“ in „Slovenca“ ter jih po svojem kroji umerjene podaje svojim maloštevilnim bralcem kot „Eigen-Berichte“.

Ker pa sam ne ume slovenski, ponudil se mu je v to pomilovanja vredno delo, kakor smo iz zanesljivega vira poizvedeli, nek tukaj službujoč uradnik, pravi pravcati kruhoborec, ki za 5 gld. vsakega rad pohvali ali pa raztrga, kakor kdo želi. Ta čudni značaj malega moža porodil se je na Kranjskem, v beli Ljubljani, in je bil nekdanj naidušen član „Južnega Sokola“. Ta mož, ki sicer prav rad in dobro slovenski govori, padel je tedaj že tako nizko, da je začel za borih par soldov udrihati sam po svojih rojakih. Sam kranjski Slovenec se ne sramuje pisati v tem umazanem listu čez koroške Slovence in tiste Kranjce, ki neso še tako nizko padli, kot on, in ki hranijo v svojih srcih še slovenski čut ter neso odvisni, hvala Bogu, niti od njegove, še manj pa od Dobernikove milosti. To je značaj, kakeršen se nahaja težko še kje na svetu.

Toliko za danes temu čudnemu možaku v ravnilo in dobrohotni preudarek. Dajemo mu pa „sensu bono“ prav resen совет, da naj nas koroške Slovence v bodoče pusti lepo pri pokoji ter naj raje premišljuje svoje pregrehe in maroge, katerih ima dovolj na sebi, drugače bi bili neljubo primorani, prinesiti v jednej prihodnjih številkih tega lista popolno njegovo fotografijo s celim podpisom njegovega imena. Mu li bode to ljubo ali ne, to nas ne bode prav nič brigalo; bode pa li njegovemu stanu in njegovi službi koristilo, ako javno pojasnimo njegovo preteklost in sedanje nečastno početje, o tem poučila ga bode prihodnost sama.

Domače stvari.

— (Slavnostna zadnja (65) seja vodovodnega odseka) bila je v soboto v mestni dvorani pod predsedništvom načelnika vodovodnega odseka gospoda mestnega odbornika Ivana Hribarja. Načelnik odseka g. Hribar se je v daljšem govoru zahvalil vsem členom vodovodnega odseka na njih trudoljubnem, neumornem delovanju in proglasil dolgoletno delovanje za završeno. Ker smo o podrobnostih v tej zadevi poročali že v včerajšnjem poročilu slavnostne seje mestnega zbora, preostaja nam le še priobčiti jedrnat govor, katerega je govoril član vodovodnega odseka g. stavbinski svetnik Potočnik, kateri je k otvorenju vodovoda navlašč prišel iz Gorice v Ljubljano. Ta govor slóve: „Prečastiti gospodje člani vodovodnega odseka! Izprosil sim si besedo, kot v letih najstarejši član vodovodnega odseka, da po parlamentarnem običaji, našemu veleštovanemu načelniku gospodu Ivanu Hribarju izrekam v imenu vsega odseka dvojno zahvalo in sicer v prvi vrsti za prijazne priznalne besede, katere je nam govoril za naše delovanje potem pa drugič, in to je glavni smoter mojega govora, izreči gospodu načelniku Ivanu Hribarju zahvalo na njegovem dolgoletnem, trudapolnem, a tudi uspešnem vodstvu našega odseka. Zahvaljujem se Vam, gospod načelnik vodovodnega odseka, za besede priznanja, katere ste nam članom vodovodnega odseka blagovolili izreči, kajti porok so nam, kar mi čutimo, in to z radostjo, da smo nalogo, katero nam je meščanstvo Ljubljanskega stolnega mesta zaupno izročiti blagovolilo, po najboljši svoji vednosti in moči izvršili in da s ponosom lahko gledamo na jutrnji za zgodovino Ljubljanskega stolnega mesta slovesni dan, ko se bode otvoril vodovod. Polni domoljubne udanosti za interese našega ljubljenskega mesta, za našo ožjo domovino, smo sodelovali vsi udje vodovodnega odseka. Blagodejno so na naše delovanje uplivali oživljajoči žarki vednosti, kateri so bili tudi podstava, da je velikansko delo, katero je vstvaril svobodno voljeni zastop Ljubljanskega stolnega mesta, se dovršilo in z opravičenim ponosom, lahko izjavljamo, da se nam nikakor ni bati, da nam ne bodo potomci naši za naše delovanje hvaležni. Da pa smo prišli pri tem velikanskem delu do srečnega zvršetka, da si bomo jutrnjega dne, ko bodo žarki solnca se usipali na naš vodovod lahko zvesti, da smo storili svojo dolžnost, to gospoda moja, imamo v veliki, da, v polni meri za-

hvaliti železni vztrajnosti našega gospoda načelnika Ivana Hribarja. Kdor zgodovino našega vodovoda pozna, mora ako boče biti nepristransk, priznati, da je gospod Hribar bil isti mož, kateri je sicer pred njim razpravljano vodovodno vprašanje — a zmirom le akademično — in brez uspeha — po svojem odločilnem predlogu v mestnem zboru prestavil v istino, v resnico. Po njegovem predlogu dobila je vsa zadeva luč in življenje. Neupogljiva energija, ki ne pozna nikakih ovir, to je dovelo k odločilnemu koraku. Zahvaljujemo se zato Vam, gospod načelnik vodovodnega odseka, zahvaljujem pa tudi za prijazno vsekdar stvarno, mirno in prijetno vodstvo naših obravnav. Prosim Vas, čestiti sodružniki vodovodnega odseka, da v znak zasluženega priznanja ustanete s sedežev. Predlog se vsprejme jednoglasno mej živio in slavaklici na g. Hribarja.

— (Volitve na Štajerskem.) Včeraj bile so volitve v mestih. V Mariboru izvoljen je dr. Schmiderer. V mestni skupini Celjski izvoljen je dr. Neckermann s 521 glasovi. Narodni kandidat g. dr. Filipič dobil je 225 glasov, 36 glasov dobil je Zalski župan g. Hausenbichler, 8 pa g. M. Vošnjak. — V skupini Slovenska Bistrica, Slovenjgradec in Marnbreg izvoljen je Graški odvetnik dr. Teodor Starkel. V volilnem okraju Ptuj bil je izvoljen s 343 glasovi dr. Kokoschinigg. Narodni kandidat dr. Jurtela dobil je na Ptuj 24, v Ormoži 37, v Ljutomeru 31, v Rogateci 3, v Središči 26, vkupe 121 glasov. Odločil je Ptuj, kjer je nemški kandidat dobil 212 glasov.

— (Narodni volilci Podjunske doline) priredijo v nedeljo dne 6. julija ob 3. uri popoldne pri Železniku v Spodnjih Libučah volilni shod in prosijo, da se domoljubi v velikem številu snidejo.

— (M. Ravnikarjeva slavnost na Vačah.) V nedeljo dne 13. julija t. l. se bode na Vačah na rojstveni hiši bivšega Tržaškega škofa in slavnega slovenskega pisatelja Mateja Ravnikarja razkrila spomeniška plošča po sledečem vsporedju: Ob 1/2 10. uri sv. maša, ob 1/2 12. uri na trgu slavnostni govor g. deželnega poslanca L. Svetca. Pred govorom in po govoru petje. Potem spreved do Ravnikarjeve rojstvene hiše, kjer bode po nagovoru predsednika „Pisateljskega društva“, g. dr. Vošnjaka, plošča razkrita. Po slavnosti ljudska veselica. Iz Ljubljane se narodna društva odpeljejo ob 5. uri zjutraj z mešancem do Litiije. Popoldne se društva vrnejo v Litiijo. Pri slavnosti in veselici bode pel Litijsko-Šmartinski pevski zbor in pevci iz Zagorja in od sv. Lamberta. K obilni udeležbi vabi vsa narodna društva

Odbor „Pisateljskega društva.“

— (Sv. Cirila in Metoda) praznik bode v soboto dne 5. t. m. Kakor druga leta, praznoval se bode gotovo po vseh slovenskih pokrajinah, ter se bodo vsi domoljubi slovenski potrudili ljudstvo podučiti o življenji in delovanji naših blagovestnikov ter pomenu tega lepega praznika. Lansko leto goreli so — kakor opaža „Mir“ — kresovi po vsem Koroškem, kjer bivajo Slovenci. Letos bodo goreli, kakor se je nadejati, tudi po drugih deželah slovenskih. Za to skrbé naj povsod domoljubi ter delujejo v tem zmislu.

— (Slavnost prenešenja Mickiewiczevih kostij v Krakovu) bode, kakor je soditi po velikanskih pripravah, uprav impozantna ter velična slovanskega pesnika dostojna. Kostij največjega pesnika poljskega prenesle se bodo dne 4. julija na deželne stroške s pokopališča Mont-Morencyškega, ter se položile v kraljevsko rakev v Krakovem. K tej slavnosti, ki se vrši pod vodstvom deželnega odbora Gališkega, prihitela bode množina rodoljubov iz Galicije, Poznanskega, ruske Poljske, in drugih slovanskih krajev. Poljski seljaci pripravljajo se, da se dostojne udeležé slavnosti velicega njihovega zagovornika, ki je v eposu „Pan Tadeusz“ mnogo doprinesel k osvobojenju seljakov. Stavili so odbor, kateri po vsej Poljskej zbira klasje, iz kojega hoté splesti velikansk venec ter ga položiti v znak zahvalnosti na pesnikov grob. Iz okolice krakovske udeleževalo se bode več banderij na konjih v slikovitih narodnih nošah. Mesto bode slovesno okrašeno, in se delajo obširne priprave za vsprejem gostov, katerih je sedaj že prijavljenih nad 100.000. Na tisoče iztisov Mickiewiczzevih pesmij razdelilo se bode brezplačno med narod. Svečanostni govor v Montmorency-u govoril bode v imenu „Collège de France“ Ernest Renan, v imeu

poljskega literarnega društva pa knez L. Czartoryski.

— (Vsprejemni izpti) v prvi razred Ljubljanskih srednjih šol bodo dne 14. t. m., upisujejo se pa učenci dne 13. t. m.

— (Predstojništvo uršulinskega samostana v Ljubljani) poslalo nam je nastopni program: Početkom šolskega leta 1890/91 bode se v uršulinskem zavodu v Ljubljani otvorila slovenska višja dekliška gospodinjska šola, katero podpirati je tudi visoki deželni odbor Kranjske blagovoljno obljubil. Smoter te šole je: vzrasle deklice, ki so dovršile ljudsko šolo, temeljiteje, kakor je to v ljudski šoli mogoče, izvežbati v vseh potrebnih znanostih in spretnostih, katere zahteva stopinja sedanje naobraženosti, kakor tudi teoretično in praktično seznaniti jih z vsemi strokami in opravili domačega gospodinjstva. — Da bode imela ta naprava trdno osnovo, opira se vzgojevalni načrt po vsem na podlago prave krščanske npravnosti. Poučevale se bodo deklice obširneje v poučnih predmetih ljudske šole, osobito z ozirom na praktično uporabo v življenji, poleg tega upeljale se tudi v znanstvenost literature, logike, stilistike, v pouk o umetnijah, risanju, tujih jezikov (nemški jezik, potem laški, francoski, angleški), gospodinjstva, vzgojeslovja, petja, godbe (gosli, citre, glasovir, orglje). Deklice si morejo prisvojiti temeljito izvežbanost v vseh delih, spadajočih v žensko področje, kakor tudi dovršeno izurjenost v umetnih ženskih ročnih delih. — Kurs obseza tri letnike. V prvem letu se deklice poleg dražih predmetov seznanijo vsestranski z gospodinjskim poslovanjem v hiši: red, hišna oprava, prirejevanje, čiščenje in popraviljanje perila in obleke, razsvetljava itd.; drugo leto vrtnarstvo: cvetlicoreja, zelenjadoreja, sadjereja itd.; tretje leto praktično v kuhinji. Za sprejem v višjo dekliško gospodinjsko šolo se zahteva dovršeno 14—16 leto in zrelost osemrazredne ljudske šole, ali pa dotična kandidatinja s sprejemnim izpitom dokaže sposobnost za višji pouk. Mesečna plača za učila in razne stroške znaša 5 gld. Knjige se lahko večidel izposodijo v zavodu. Opozorujemo še, da se višja dekliška šola ne otvori le za gojenke v penzjonatu, marveč vse gospice Ljubljanskega mesta si lahko pridobe ustop pod zgoraj navedenimi pogoji, k čemur tudi najuljudnije vabi predstojništvo uršulinskega samostana, katero vsprejema kandidatnje in radostno podaja vsa potrebna natančnejša pojasnila.

— (Za radi kupovanja glasov) pri volitvah za Tržaški mestni zastop bil je obsojen, kakor poroča „Edinost“, lahonski agitator Vincenc Sancin na tri tedne ostrega zavora, dva volilca Luka in Mihael Flego pa, ki sta vzela od njega svoto denarja, da sta glasovala za laškega kandidata, obsojena sta bila vsak na jeden teden zavora. To naj si volilci dobro zapomnijo ter objavijo jednake slučaje.

— (Na Koroškem) že par dnij dežuje. Vsled tega je Drava včeraj za tri metre narasla. Bati se je povodnji.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca junija t. l. uložilo je 258 strank v mestno hranilnico Ljubljansko 90.407 gld, 25 kr., vzdignilo pa 133 strank 72.159 gld. 55 kr.

— („Kmetске posojilnice Ljubljanske okolice v Ljubljani“) poluletni računski sklep izkaže denarnega prometa 182.403 gld. 90 kr. Stanje hranilnih ulog 130.601 gld. 18 kr. memo 117.819 gld. 58 kr. začetkom leta, tedaj so se pomnožile za 12.781 gld. 60 kr. Stanje posojil 132.730 gld. memo 123.185 gld., tedaj 9545 gld. več.

— (Novi tarif.) Čitatelje naše utegne zanimati, koliko se plača po novem tarifu na nekaterih progah na državnih železnicah. Iz Trsta na istrski železnici (preko Št. Andreja): k sv. Jožefu in v Boršt 15 kr.; v Drago 30 kr.; v Herpelje 45 kr.; v Divačo in Podgorje 60 kr.; v Rakitovce 75 kr.; v Buget, Roč in Lupoglavo 98 kr.; v Borut in Čerovlje 1 gld. 20 kr.; v Pazin in Št. Peter v šumi 1 gld. 50 kr.; do Kanfanara in vseh postaj do Zabronić 1 gld. 88 kr.; v Rovinj in Pulj 2 gld. 25 kr. — Na Rudolfovi železnici do Trebiža 1 gld. 25 kr.; (ostale cene za Kranjsko smo že priobčili). Pristavljamo še cene do nekaterih daljnih krajev po državnih železnicah: Do Beljaka ali do Pontebe 1 gld. 50 kr.; do Celovca 2 gld.; do Ljubnega 3 gld. 50 kr.; do Linca 5 gld. 50 kr.; do Sv. Valentina 5 gld. 50 kr.; do Dunaja 6 gld. 50 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Opava 30. junija. Nemško-liberalna stranka zgubila v kmetskih občinah tri mandate. Dva so jej odvzeli Poljaki, jednega Čehi. Tudi v Krnovu (Jägerndorf) je propala, kjer je izvoljen Türk.

Epinal 30. junija. Z meje javlja se nastopni dogodek: Dva prebivalca iz Colroy-a nabirala sta suhljad v gozdu ob francosko-nemški meji. Na nemške straže poziv sta se umaknila, a ker se straži nesta odzvala, ustrelila je za njima in jednega ranila.

Št. Peter na Krasu 1. julija. Živel častni meščan bele Ljubljane, gospod Ivan Hribar!

Lavrenčič, Špillar, Kozlevčar, Sajovic, Jelenec, Medica.

Bad Gastein 1. julija. Cesar ob 7^{3/4} zjutraj semkaj dospel in bil vsprejet z nautudenimi klici mej sviranjem cesarske himne. Pred kopeliškim dvorcem vsprejel najudaniše pozdrave namestnika, župana, duhovščine in dostojanstvenikov ter odlikoval navzočnike z nagovori. Vreme ugodno, Gastein ves v zastavah, bogato okrašen.

Razne vesti.

* (Rektorjem na Dunajskem vseučilišči) izvoljen je profesor klasične filologije, dvorni svetnik dr. Viljem vitez Hartel, ker sta profesorja pravoznanske fakultete dr. Ivan Adolf Tomaschek in dr. Leopold Pfaff izvolitev odklonila. Novi rektor je sedaj v 52 letu in poučuje že od 1866. na Dunajskem vseučilišči. — Na tehniški veliki šoli Dunajske je pa rektorjem voljen profesor teoretične mehanike dr. Josip Finger, ki je tudi privatni docent na vseučilišči Dunajskem.

* (20.000 gld. za znanstvene namene.) 24. februarja t. l. v Pragi umrli dvorni svetnik in vseučiliščni profesor dr. Viktor Leopold Zapharovich je cesarske akademiji na Dunaji za pospeševanje znanstvenih preiskav na mineralogično-kristalograficnem polj volil 20.000 gld.

* (Lepe razmere.) V Požunu je 15 t. m. v hotelu Spenederu izgrala ciganska godba. Bilo je zbrano mnogo naroda. Nekateri osebe dale so godbi ukaz, da zaigra nekatere takte cesarske pesmi, po tem pa zagode neko znano sramotilno pesen. Ta nalog zvršila je godba vselej, kadar je v dvorano prišel kak c. in kr. častnik. Poslušalci so cesarsko pesen pozdravili z vriskanjem in tulenjem, sramotilno pesem pa z eljen klici. In aranžer je bil — nek ogerski državni uradnik!

* (Zmanjševanje teških hudodelstev v Avstriji) je vesela prikažen, ki se opaža že nekaj let, in se vsled tega zmanjšuje tudi število kaznjencev. Kakor se dá posnemati iz poročil kaznilniških vodstev, se nahaja v kaznilnicah le primerno malo število kaznjencev. Velike kaznilnice v Subenu, Plznu, Pragi, Poreči itd. imajo četrti del, nekatere celo polovico dotičnih prostorov praznih. Vsled tega erar le teško izvršuje dela, katere je prevzel, celo dela za svoje potrebe zmaguje le s težavami. Uzroki temu zmanjševanju so razni, pomnožena delavnost justičnih in redarstvenih organov, katerim gre na roko časnikarstvo in jih podpira olahkočena komunikacija, na drugej strani zboljšanje gospodarskih razmer, splošna višja ljudska naobraženost in pa dobrodejno uplivajoča javnost sodniških obravnav.

* (Škandal v Rimskem mestnem zboru.) Pretekli teden godil se je v seji mestnega zbora Rimskega škandal, kakor so redki. Vsled slabega gospodarstva Rimskega mestnega zastopa predložila je Crispijeva vlada v parlamentu načrt postave, ki bi popolnoma zatrla in uničila samoupravo mestne občine. Vsled tega sklenil je mestni zastop, da odstopi in corpore. Ko se je izjavil Menotti Garibaldi, da on ostane na svojem mestu, če tudi odstopi ves zbor, zaklical mu je nek Casali iz žurnalistične lože: „Ostanite na Capreri!“ Urednik lista „Don Chisciotte“ pa je zagromel proti Casali-ju: „Molči, stari cerkveni utrinjač, ter spoštuj ime Garibaldi-jevo!“ Casali zagnal je na to svojemu nasprotniku črnilnik ob glavo in zbežal v sredino dvorane. Urednik pa hiti za njim ter mu založi dve krepki zaušnici. Navzočno občinstvo podrlo je ograje ter se pomešalo mej mestne očete, ki so upili, pretili si in se rotili. Nakrat začuje se glas trobente, prikaže se policija ter hoče sprazniti dvorano. — „Kdo je pozval policijo?“ vpraša župan. „Uradni sluga“, se mu odgovori. Na to nastane tak smeh, da so razburjeni duhovi se mogli vsled tega pomiriti. Župan poslal je policijo domov in seja se je nadaljevala. A navzlic govoru Garibaldijevemu vsprejel se je sklep odseka ter so se odpovedali mestni odborniki.

* (V Italiji ni kolere.) Nasproti glasovom, da so se prikazali slučaji kolere v Napolji, Mesini in Benetkah, objavlja zdravstveni svet v Rimu, da so vsi ti glasovi neutemeljeni.

* (Otrok padel iz vagona.) Nedavno padel je iz vagona nek otrok mej vožnjo iz Reke v Fužine, ki se je bil naslonil na nezaprta vrata.

Ustavili so takoj vlak, našli otroka, ter ga odnesli v nek hotel, kjer so zdravniki konstatovali, da je nepoškodovan.

(Vesten sodnik.) Nedavno dogodilo se je mlademu policijskemu uradniku angleškemu v Birmi, da je v družbi veselih tovaršev se dal zavesti, ter se v vinski naidušenosti udeležil izgrediv, katere so uprizorili ti ponočni veseljaki. Med drugim pogasili so vse svetilnice po mestu. V družbi bilo je več častnikov in uradnikov. Drugo jutro prebudi se mladi sodnik s strašno mačnico, a ob enem bilo mu je jasno, da se je pregrešil. Pozval je vse svoje prijatelje, sodeležnike izgrediv pretekle noči pred se v sodno dvorano. Ko so bili vsi zbrani, ošteje jih prav pošteno zaradi njih razuzdanosti ter obsodi vsacega udeležencev v kazen 20 rupij, a samega sebe pa kot kolovodjo na 100 rupij.

(Narodna japonska pijača.) Žganje od riža, „saki“ imenovano, je v Kitaji vedno manj priljubljeno. Poslednjih dvanajst let se je skuhalo povprek 130.000.000 galon sakija na leto. Prodalo se je 1887 3 1/2 galone sakija na glavo. Tedaj je bilo v deželi 114.000 krčm, v kateri se je točil saki ali pa pivo. Poslednja leta se je zlasti število pivaren jako pomnožilo. V Osaki je bilo 1886 trinajst pivaren, 1888 pa že 490. Ker ljudje vedno bolj pivo pijó, se ni čuditi, da se stare narodne pijače vedno manj stoči. V Japanu je že mnogo domačih pivovaren. Več se jih je osnovalo na delnice.

(Krojači v Bostonu) v severni Ameriki izumili so nov način, kako prodajati robo svojim klientom. Dogovorili so se, da hoté napravljati obleke celo leto za stalno ceno, pod tem pogojem, da jim klienti morajo vrniti staro obleko, kader dobodo novo. Recimo n. pr. krojač se je zavezal, da oskrbi svojemu naročniku po 3 ali 4 obleke na leto za ceno 80, 100 ali 150 gold. Naročnik pa mora povrniti prvo obleko, ko dobi drugo, in le-to, ko dobi tretjo itd. Na ta način mogo se gizdalini primerno po ceni oblačiti po modi, mnogi drugi pa si mogo isto tako po ceni kupiti od krojačev take ne preveč obrabljene obleke, in tako je ustrezno vsem.

Poziv in vabilo!

„Lokalni slavnostni odbor Vaški“ tem potom prav uljudno vabi k odkritji „Ravnikarjeve spominske plošče“ na rojstvenem domu na Vačah v 13. dan julija vsa slovenska — oziroma slovenska društva k prav obilni udeležbi. Tista društva, ki nameravajo te slavnosti udeležiti se, naj nam to blagovolijo pravočasno naznaniti. Ljubljanski, notranjski, Tržaški in Goriški itd slavitelji imajo najpripravnejšo zvezo z mešaním vlakom, ki pride v Litijo zjutraj ob 6 1/4 uri. Od todi se jih lahko nekaj popelje na voze (kolikor jih bo moč dobiti) do hriba. Oni udeleženci od nasprotné strani imajo pripravno priliko s pošt-nim vlakom ali pa z lokalnim vlakom, ki dojde v Litijo ob 8. uri zjutraj. Vsi udeleženci naj bi se zbrali na Hosti pod Vačami, od koder gredo potem skupno proti trgu. Skupni vsprejem vseh došlih slaviteljev je pod Vačami ob 9. uri. Natančnejši vsprejem cele slavnosti priobči v kratkem odbor „Pisateljskega društva“ v Ljubljani. — Nadjamo se, da se bodo temu vabilu odzvala vsa slovenska društva ter s temi tudi očitno pokazala, kako hvaležni narod slovenski ume spomin svojih zaslužnih mož slaviti. Torej na veselo snidenje pri Ravnikarjevi slavnosti v 13. dan julija na Vačah.

Vače pri Litiji, dne 30. junija 1890.

„Lokalni slavnostni odbor“.

Siguren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zaprtja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja glavobolja, pomanjkanja slasti do jedi in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prášek“. Skatljica 1 gld. — Vsak dan ga razpošilja po pošt-nem povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55-8)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. junija	7. zjutraj	733.7 mm.	19.0° C	sl. svz.	obl.	170 mm.
	2. popol.	731.9 mm.	22.0° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	729.7 mm.	18.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 19.7°, za 0.7° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajska borza

dne 1. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	88.65	88.65
Srebrna renta	89.25	89.35
Zlata renta	109.35	109.10
5% marčna renta	101.40	101.40
Akcije narodne banke	973.—	978.—
Kreditne akcije	305.—	304.75
London	116.85	116.75
Srebro	—	—
Napol.	9.30	9.23 1/2
C. kr. cekini	5.55	5.55
Nemške marke	57.35	57.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	176
Ogerska zlata renta 4%	—	103
Ogerska papirna renta 5%	—	99
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116
Kreditne srečke	100 gld.	136
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	154
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

Tuji:

Pri **Maličih**: Bernhardt, Prager, Reich z Dunaja. — Locatelli iz Kaniže. — Perz iz Trsta. — Dr. Tullis iz Tržača na Primorskem. — Razlag iz Brežic. — Mörbinder iz Bruka na Muri. — Strassoldo iz Červinjana.

Pri **Slonu**: Handofsky, Oesterreicher, dr. Heller, Zak, Mayer z Dunaja. — Seeland iz Celovca. — Devetak iz Koborida. — Mayer iz Gradca. — Zerkonitz, Deutsch z Ogerskega. — Likoser iz Trsta. — Jerše iz Dobovca. — Pollak iz Tržača. — Losgau iz Berolina. — Klinar z Bleda. — Weber iz Loža. — Hönigman iz Kočevja. — Penca iz Mokronoga. — Haindlhofer z Reke. — Lenz, Pocanari iz Zagreba. — Belschan iz Gorice. — Hafner iz Benedek.

Pri **avstrijskem cesarju**: Scholler iz Kroke. — Aistrich iz Brežic.

Št. 5670.

Srebrno uro na sidro, z veri-zico in tremi pri-vezki, je zgubil vojak na potu iz Kamne gorice proti Gorenji Šiški. — Kdor jo najde, naj bla-govolj oddati jo za znatno nagrado v kantini Šentpeterske vojašnice. (523)

Izurjenega stenografa

vsprejem takoj v svojo pisarno. Prednost ima, ki zna tudi slovensko stenografovati.

Dr. Jos. Serbec,
odvetnik v Celji.

(514—3)

Vzgojevalka

išče se k rodbini na deželo. — Več se izve pri uredništvu „Slov. Naroda“. (522—1)

Dunajske Razstave Srečke à 1 gld.

Vsaka srečka velja za **2 obe** žrebanji.

Seznam dobitkov za obe žrebanji. (505—10)

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890.

Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

I dobitok 50.000 gld. vreden

I dobitok 50.000 gld. vreden

1	5000	"	"
1	2000	"	"
1	1000	"	"
2	500	"	"
5	200	"	"
10	100	"	"
20	50	"	"
50	20	"	"
200	10	"	"
2000	dobitkov	5	"

1	5000	"	"
1	2000	"	"
1	1000	"	"
2	500	"	"
5	200	"	"
10	100	"	"
20	50	"	"
50	20	"	"
200	10	"	"
2000	dobitkov	5	"

SREČKE à 1 gld.

Uprava razstavine loterije,
Dunaj, II., rotunda.

V Ljubljani prodaja srečke **C. C. MAYER.**

(521—1)

Razglas.

Deželni odbor kranjski razpisuje splošno ponudbeno obravnavo za oddajo nastopnih del v svrhu

zgradbe deželnega gledališča v Ljubljani

na stavišči tako zvane „Mayer-jeve vile“ v katastralni občini Spodnja Šiška.

Dotična stavbinska dela oddala se bodo za zdaj razvrščena po sledečih obrtnih skupinah po jednotnih cenah; vsprejemale se bodo pa tudi splošne ponudbe za vse ali za več skupin v izvršitev označenih del. — Zaradi oddaje in sicer:

1.) za kopanje tal in zidarsko delo v proračunjenem znesku . . .	67.000 gld.
2.) „ kamnoseško delo	12.800 „
3.) „ tesarsko delo	5.000 „
4.) „ traverze in vezi v zidovji	5.000 „
5.) „ kleparsko delo	6.000 „

razpisuje se pismena ponudbena obravnavo do uštetega

15. dne julija t. l.

zaradi oddaje železne konstrukcije za streho, lože in galerijo v proračunjenem znesku 19.000 goldinarjev pa do uštetega

14. dne avgusta t. l.

Dotični stavbinski podatki, namreč splošni in posebni pogoji, načrti, proračuni stroškov in cenilniki so na razgled v pisarni deželnega stavbinskega urada v deželnem dvorci, Gospodske ulice št. 2, v II. nadstropji, v navadnih uradnih urah od 5. dne julija t. l. naprej.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 12. ure dopoldne navedenih dnij oddajo pri uložnem zapisniku deželnega odbora kranjskega, deželni dvorec, I. nadstropje.

Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečatene z napisom na zavitku: „Ponudba za delo pri zgradbi deželnega gledališča v Ljubljani“. Vsaki ponudbi se mora priložiti 5% jamčevina dotične zgoraj navedene cene, bodisi v gotovini, bodisi v hranilničnih knjižicah kranjske ali Ljubljanske mestne hranilnice ali v avstrijskih državnih dolžnih pismih po kurzni ceni, če ta ne presega nominalne vrednosti.

Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da so mu znani zgoraj omenjeni stavbin-ski podatki, pogoji in določene cene, ter da se pogojem podvrže.

Ponudniki naj zapišejo razločno s številkami in z besedo, koliko odstotkov odjenjajo od jednotnih dražbenih cen, ter naj ponudbi pristavijo kraj in dan, potem svoje bivališče, svoj posel in lastnoročni podpis.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov po svojem preudarku izbrati si podjetnika ne gledé na to, koliko odstotkov kdo odjenja, ali pa tudi razpisati novo obravnavo. Oziralo se bode le na pismene, v razpisni dóbi došle ponudbe.

Gledé varščine (kavcije) opozarjajo se ponudniki zlasti na §. 8. splošnih pogojev.

Od deželnega odbora vojvodine Kranjske

v Ljubljani, dne 1. julija 1890.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.